

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кромѣ русскихъ съятъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ
бібліотеки наймен. поштѣтѣ выходить по 2 печат ар-
кушъ кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца.
Редакція: «Адміністрація» подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи засыпаются ліпши на попередніе застороженіе
указаниемъ приемлющимъ по цѣнѣ 6 кр. бѣль одногъ
строчки печатной, изъ руб. «Надбслане» по 20 кр. а. в.
Редакція не опечатаній вольнѣ отъ порта.
Предлагаютъ и импература принимаютъ: У Львовѣ Адмі-
ністрація «Дѣла». У Вѣдни Наазенштейн & Vogler, Wall-
bachgasse 10; M. Duke, Kiewergasse 13; G. L. Danie &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наазенштейн & Vo-
glar, E. L. Danie & Co. Въ Парижѣ Агенсce Haas. Въ Рес-
тавр. Редакція «Кіевскіхъ Старинъ» въ Кіевѣ, почтовѣ
урады и «Газетѣ Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Просимо поспѣшиши съ присылою
заглостей!

Передъ вѣчемъ въ Коломыї.

Словившися горяче бажанье зборныхъ не-
давно на Вѣчу въ Коссовѣ тысячѣвъ народу,
въ хвили, коли правительственный комисарь
противозаконно, зигнорувавши постановы за-
кона о зборахъ зъ 15 падолиста 1867 року,
розвязавъ Вѣчу, — бажанье, щоби Русини,
въ виду свого тяжкого покривження на кон-
ституційнѣйшій правѣ, признаній всѣмъ наро-
домъ австрійськимъ въ 12 артикула закону о
основахъ зъ 21 грудня 1867 р., не обмежи-
лися толькъ на рекурсъ противъ незаконного
розвязання Вѣчу въ Коссовѣ, але и продовжали
се Вѣчу въ другої мѣществи той стороны,
найлучше въ Коломыї.

И справдѣ, бажанье се словившися. Въ
Коломыї завязався Комитетъ вѣчевий, зложе-
ний зъ людей зъ помѣжъ интелигенції, мѣ-
щества и селянства, зъ сами Коломыї и
зъ околицъ, скоро розпочавъ парады, уложивъ
програму Вѣчу и оголосивъ єи съ отозвою до
Русиновъ коломыйского, снятинського, горо-
дянського, коссовскаго и надвірнянського по-
вѣтівъ, запрошуичи ихъ до найчисленнѣйшої
участії въ окружнѣйшій Вѣчу на дни 17 (29)
вересня с. р. въ аренѣ парку мѣсткого.

Зъ програмы сего нового Вѣча въ Коломыї бачимо, що зъ одної стороны оно
справдѣ буде продовженiemъ поштѣтного
Вѣчу въ Коссовѣ, бо на чотири точки про-
грами знаходимо три такі, що були заповѣ-
дні на Вѣчу въ Коссовѣ, а не могли бути
зрөзерній зъ вини правительеннаго комісара. Тіи точки суть: 1) Про зарядъ на-
шихъ громадъ, якъ єго хибы и якъ бы имъ
зародити, 2) Якъ бы розвинути промыслъ у
нашого народу и якъ бы зробити, щоби зъ
него бути якъ найбльшій хосель, и 3) Про
шоди бѣльсної звѣрины и якъ бы бѣль нихъ
захоронитися? Все то предметы — якъ мы
же мали нагоду възять передъ Вѣчемъ въ
Коссовѣ — для нашихъ селянъ дуже важнѣ
и пекуній, а выплати средства заради пынѣш-
нouихъ и пынѣшнѣй недостаткамъ — ле-
жать не лише въ интересѣ спеціально руско-
го народу, але и въ интересахъ краю та
зборахъ зъ 15 падолиста 1867 р. Зъ того
згляду мы похвалимо, що въ програму о-

другої стороны въ програмѣ
въчачо коломыйскаго бачимо щось бльше. Кро-
мѣ трохъ повысшихъ точокъ знаходимо на
першомъ мѣсци точку: Нашій конституційній
права и якъ зъ нихъ користати. Тутъ пока-
жеся народови, якъ то для насъ писаній полі-
тическихъ права, а якъ мы нынѣ въ дѣйствтвії,
въ практицѣ маємо; тутъ и скажеся народови,
якъ бѣль належнихъ ему правъ має на кождомъ
кроцѣ въ законный способъ добиватися.

Право зборовъ признане и пам'ять Русин-
и пам'ять основными законами державними, и за-
ступниковъ власти політическої на зборахъ
руськихъ обовязують §§ fy закону о зборахъ
зъ 15 падолиста 1867 р., такъ само якъ на
зборахъ нѣмецкихъ, польскихъ, ческихъ и т. п.
На Вѣчу въ Коссовѣ комисарь правитель-
ственій нарушивъ законъ о зборахъ и ущер-
бивъ конституційній права Русиновъ, якъ о
тому дознался зъ внесеної рекурсу ц. к.
намѣстництво, а взглдяло може дознатися и
министерство справъ внутрѣшніхъ, и якъ се
признала майже вся праса красна и вѣденська,
мѣжъ іншими ще и передъ колькома днами
дуже основно се възказало и станула въ об-
оронѣ Русиновъ „Wien. Allgemeine Ztg.“.
Сподѣвася, що за таке нарушенье закона
дотичній урядникъ буде потягнений до отвѣ-
чальности и примѣрно научений, а зъ другої
стороны хочемо мати надѣю, що подобного
нарушения конституційнаго права Русини чей-
же не дождется на Вѣчу въ Коломыї и на
дальніхъ Вѣчахъ. Ми не вѣримо, щоби ны-
нѣшній намѣстникъ Галичини, п. Залескій, по
недавнѣмъ сумніомъ фактѣ въ Коссовѣ схо-
тѣвъ и на дальне рѣвнодушно глядѣти на та-
ке поступованье нѣдалистичнѣхъ собѣ органівъ
съ рускими зборами — и брати на себе ве-
лику отвѣчальність. Народъ рускій, который
якъ разъ теперъ такъ горяче витавъ свого Монарха
и якъ разъ вѣчно възставає зъ земли, але чи опо-
навѣтъ практично и хосенно для краю и дер-
жавы въ пынѣшнїй не надто певнїй добѣ? !
Caveant consules!

кружного Вѣча въ Коломыї поставлено на
першомъ мѣсци точку: Нашій конституційній
права и якъ зъ нихъ користати. Тутъ пока-
жеся народови, якъ то для насъ писаній полі-
тическихъ права, а якъ мы нынѣ въ дѣйствтвії,
въ практицѣ маємо; тутъ и скажеся народови,
якъ бѣль належнихъ ему правъ має на кождомъ
кроцѣ въ законный способъ добиватися.

Право зборовъ признане и пам'ять Русин-
и пам'ять основными законами державними, и за-
ступниковъ власти політическої на зборахъ
руськихъ обовязують §§ fy закону о зборахъ
зъ 15 падолиста 1867 р., такъ само якъ на
зборахъ нѣмецкихъ, польскихъ, ческихъ и т. п.
На Вѣчу въ Коссовѣ комисарь правитель-
ственій нарушивъ законъ о зборахъ и ущер-
бивъ конституційній права Русиновъ, якъ о
тому дознался зъ внесеної рекурсу ц. к.
намѣстництво, а взглдяло може дознатися и
министерство справъ внутрѣшніхъ, и якъ се
признала майже вся праса красна и вѣденська,
мѣжъ іншими ще и передъ колькома днами
дуже основно се възказало и станула въ об-
оронѣ Русиновъ „Wien. Allgemeine Ztg.“.
Сподѣвася, що за таке нарушенье закона
дотичній урядникъ буде потягнений до отвѣ-
чальности и примѣрно научений, а зъ другої
стороны хочемо мати надѣю, що подобного
нарушения конституційнаго права Русини чей-
же не дождеться на Вѣчу въ Коломыї и на
дальніхъ Вѣчахъ. Ми не вѣримо, щоби ны-
нѣшній намѣстникъ Галичини, п. Залескій, по
недавнѣмъ сумніомъ фактѣ въ Коссовѣ схо-
тѣвъ и на дальне рѣвнодушно глядѣти на та-
ке поступованье нѣдалистичнѣхъ собѣ органівъ
съ рускими зборами — и брати на себе ве-
лику отвѣчальність. Народъ рускій, который
якъ разъ теперъ такъ горяче витавъ свого Монарха
и якъ разъ вѣчно възставає зъ земли, але чи опо-
навѣтъ практично и хосенно для краю и дер-
жавы въ пынѣшнїй не надто певнїй добѣ? !
Caveant consules!

Предпазна на „Дѣло“ для Австроїї: для Россії:
за цѣлый рѣбъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣбъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на четвертъ року . . . 3 зр. на четвертъ року . . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотека“: съ дод. „Бібліотека“:
за цѣлый рѣбъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣбъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на четвертъ року . . . 4 зр. на четвертъ року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлый рѣбъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣбъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2-50 на пѣвъ року . . . 2-50 р.
Для Відня, окрѣдно Россії:
на цѣлый рѣбъ . . . 15 зр.
на пѣвъ року . . . 7-50 р.
на четвертъ року . . . 3-75 р.
съ дод. „Бібліотека“: на саму додатокъ:
на цѣлый рѣбъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣбъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Зъ исторії звѣстного „Заведенія“.

(Дальше.)

Не дѣждавши повороту о. Ивана Наумо-
вича зъ Россії въ першої половинѣ падолиста,
п. Савелий по 20 падолистъ рѣшивши пойхати
до Переяслава и предоговорити все дѣло о. крило-
шанину Григорію Шашкевичу, якъ предбдателев
Совѣта управляющаго. Єму ходило именно о
удержаннѣ Тернопольской торговы філії, отже-
жъ и о змѣнѣ рѣшена Совѣта, щоби тулу філію
розвязати. О. предбдатель выразивши вою
рѣчъ и пересвѣдчишися єї актѣвъ, що „Заведеніе“
дѣйстно заключило „коммерческую сдѣлку“ съ
о. Вышнеградскимъ, що просто теперъ пѣдъ нѣ-
мѣцкими условіемъ не можна закривати філію тор-
говою въ Тернополі, прірѣкъ жданье п. Савелия
на вѣлості пѣдперти и предложати єго на
наблизшому засѣданнѣ Совѣта. Такъ небавомъ и
сталося. Совѣтъ рѣшивши дѣйстно удержати філію
торговою въ Тернополі при житю и на удержаннѣ
єї визначивъ рѣчнѣ 4.000 зр. П. Савелий
откажавшися трохи.

Але небавомъ чорнї тучи стались на ново
забратьися надъ головою п. Савелия. Дирекція
„Заведенія“ затаила именно рѣшенье совѣта упра-
вляющаго що до філії Тернопольскої, хотій змѣ-
нивши фронтъ стала трохи чемнѣйшою супротивъ
п. Савелия. О що розходилося, п. Савелий не
могъ на разѣ догадатися. Ажъ коли пѣдъ конецъ
1884 р. каса „Заведенія“ на ново опустошѣла,
показалося, що причиною кречности була нова
претенсія дирекції до п. Савелия, именно, щобъ
онъ, взявши себѣ до помочи молодого заступника
директора, д-ра Льва Павленкого, пойхавъ въ
Россію въ друге хлопотати нову грошеву
помочь. О. Наумовичъ мавъ при той операциї
за для незвѣстныхъ причинъ лишити зовомъ
на боць.

П. Савелий згодився на предложеніе, але
лишь условно, а тымъ условіемъ було, щоби ді-
рекція бодай для людокого ока, бодай 5—10 за-
гоновъ збожжа въздала въ Підволочиськъ въ Ross-
ію и тымъ дала доказъ солидного дѣлання. „На-
учити бѣда політи“, каже рука похоловиця. Такъ
було и тутъ. Хочъ якъ нерадо, а остаточно треба
було розочата „коммерческую сдѣлку“, наколи
мала предпранятися друга виправа до Коль-
хайды по золоту руно. П. Савелий заасигновано
небавомъ гроши, хотій ще не на закупно пшени-
цївъ, але бодай на поїздку въ Кіевъ, де будьто

Згадки зъ студентскаго життя

въ Пряшовѣ на Уграхъ.

Сліваетъ після нотатокъ В. зз С.

Передъ трицятъ лѣтами, будучи студентомъ
въ вишній гімназії, зачавъ я провадити днівній,
вивесочи до него важнѣйші факты днівній,
і тає днівній до теперъ продовжаво. Зъ тихъ
трицятъ лѣтнихъ нотатокъ уросла спора книга, а
що тутъ подаю, єсть уложене після первыхъ
трьохъ лѣтъ нашої гімназії.

Кончилося червень 1856 р. и що разъ близ-
ше до кінця школиного року. Що дні вчес-
нії, вивесочи до него важнѣйші факты днівній,
і тає днівній до теперъ продовжаво. Зъ тихъ
трицятъ лѣтнихъ нотатокъ уросла спора книга, а
що тутъ подаю, єсть уложене після первыхъ
трьохъ лѣтъ нашої гімназії.

забавлялись, а тутъ послѣдній дні въздавались
намъ такъ довгими, що трудно було дождатися
бажаного кінця куроу. Хто не проживавъ въ чу-
жинѣ, той не знає, якъ то прикро не бачитися
черезъ цѣлій рѣбъ съ родиною и рѣдко зачути
родає олово. Часами мы бачилися єзь країнами
„Лемками гірниками“, коли переходили черезъ
Пришовъ, удаючися за заробкомъ „на Банаты“ і
якъ зъ заробку домовъ въртали. Коли-не-коли
заблукаво тутъ за орудками і деякій гуцульській
жидокъ, котрого мы заразъ познавали по брудній,
обшарпаній одежі і мармурці; онъ становивъ
великий контрастъ до живої угорокіхъ, що но-
сято чисто въ нѣмецкихъ строяхъ. Ми живи-
ли не лише въ интересѣ спеціально руско-
го народу, але и въ интересахъ краю та
зборахъ зъ 15 падолиста 1867 р. Зъ того
згляду мы похвалимо, що въ програму о-

була добре обвінаній. На цѣлу Угорщину лишено
только одну гімназію въ Сатмарѣ съ виклада-
вымъ мадарскимъ языкомъ, а для всѣхъ прочихъ
гімназій опроваджено професорівъ Нѣмцѣвъ і
Чехівъ. Зъ професорівъ Мадаровъ полишило на
посадахъ лише тихъ, котрій мали попытъ зъ нѣ-
мѣцкого языка, а всѣхъ прочихъ або ценоіонова-
но або усувано бѣль служби. До первыхъ студен-
тівъ, котрій зъ Галичини на Угорщину удалися, і
належавъ уталантованый студентъ, нынѣ знаний
зъ патріотизму о. Щастливий Саламонъ, приход-
никъ зъ Комарникъ, а по нѣмъ ішлиши другій.
Зъ студентівъ Галичини, котрій при гіркому хлѣбѣ
и вътравалої праці кінчили студія въ за-
карпатській Угорщинѣ, бачимо нынѣ епископівъ,
староотцівъ, судіївъ попѣтовихъ, прокураторівъ,
медиківъ, професорівъ гімназійнихъ, літера-
торівъ (Еронімъ Анонімъ), краєшашъ, парохівъ і
т. д., а що найважнѣйше, ій одинъ не змар-
нувався.

Пришовъ, до котрого наше незавидна судьба
загнала, єсть красне, чисте і бльше мѣсто съ
двома обширнми передмѣтами, положене на
рівнинѣ, окруженої горбками по лѣвой оторонѣ,
невеликої по берегахъ лозами зароюлої рѣки
Тарча. Вокругъ Пришова єсть богато жерельє зъ
каскадною водою, котрій бѣль люде розносять въ
камінніхъ балькахъ по домахъ, реставраціяхъ
і шанкахъ. Она съ ваномъ змішана мусою

Най жіє армія! Най жіє Іспанія!“ Въ першой ріятъ на виставу, котра съ весною слѣдуючою року має бути устроена у Вѣдніи при австрійскомъ музее для штуки и промыслу. Ровночасно завзывае митрополічній ординаріятъ, щоби духовенство руко, справляючи якій нові предмети церковні, користало лише зъ выброївъ нашої державы а не оправдовувало ихъ зъ заграницѣ. Тымъ способомъ зможе оно притинитися до піднесення штуки и промыслу нашої державы.

— Въ Чортковѣ отбудеся для 4 л. жовтня о. р. музикально-декламаційный вечеरокъ съ танцами, зъ котрого чистий дохдь призначається на фондъ будови церкви въ Чортковѣ. Початокъ вечеरка о 6½ год. вечеромъ. Встуть на салю ѿтъ особы 1 зп. білетъ фамилійний 3 зп. (не обмежаючи жертвовування). Строй визитовий. Програма буде роздавацца при вступці на салю. — За комітетъ: О. В. Соколовъ, предсѣдатель; Д. Добромульскій, секретарь.

— Въ рускому театрѣ народному, перебуваючому течер въ Тернополі буде представлений въ суботу дні 25 о. м. на дохдь п. С. Яновича „Капітал Тимко“, а въ неділю дні 26 с. м. „Гальша Острожка“, трагедія д-ра Ом. Огоновского з музикою А. Вахніяни.

— Огно въ Калуші. Вечеромъ дні 21 о. м. около 8 год. вибухъ въ Калуші сильний огонь, котрый леди около 2 год. въ ночі удалося угасити. Згорло около 300 домовъ майже виключно жідловихъ. Церкви, костель и уряды уратовано. Выгоріли всі склепи и склады съ поживою. Помчъ зъ Стрия и Станіславова наспіла вже за позно. Президія намітництва вислали 300 зп. на хилеву помочь и завізвала всі окрестні станицы, щоби поскориши съ присыпкою поживи для погорільцівъ.

— Непошанованіе рускихъ святи черезъ уряды не має конця, хочь рускіи часописи не перестають подносити сихъ фактівъ, котрій отвертаючи народъ ѿтъ церкви, тымъ самимъ ему и шкодять. На саме торжественне свято Рождество Пр. Богородицї — доносятъ намъ одинъ подорожній — передѣжалъ я черезъ село Отыневич, пов. бобрцкого, и бувъ свѣдкомъ, якъ начальникъ суду въ Ходоровѣ п. Топольницкї, Русинъ, съ руского священника, переводивъ съ своимъ писаремъ п. Нивельскимъ якусь справу въ громадѣ якъ разъ, коли въ церкви правилось торжество богослуженья. Народъ бувъ силь постурованіемъ власти судовихъ дуже обгорченій. Пытаво, чи оправи урядові мусою конче переводати въ рускіи торжественіи свята и чи не можна бы ихъ залагоджувати день скорше або познайшо? Для чого ішо подобного не практикує въ латинськіи свята торжественій?

— Зъ Глиннянъ одержуємо таку допись: „Житіе народне въ нашому мѣстѣ и его окрестахъ, дакуючи дѣяльності интелігенції рускої, поплыло быстрою струю. Солидарію передовыхъ нашихъ людей додавала сила молодому житію, кермуюча змагання его на народній дорозі. Торбкъ розбідала солидарію таї о личній невзгодіни двохъ людей, котрій въ огляді на нихъ становища стали на чолѣ народної працї. На сильномъ сумного сего случаю есть певный упадокъ силъ народныхъ, а зробъ впливовъ ворожихъ елементівъ. Щоби положити конецъ сему сумному явищу, просимо прилюдно Высоко поважаного пана совѣтника Лонгина Рожанковскаго, якъ чоловіка посѣдаючого посве дѣріє и приязнь обохъ сторонъ споряжихъ, щоби зволинивъ въ интересѣ загальнаго добра відворити миръ міжъ ними. Ми маємо повну надію, що акція п. Рожанковскаго въ тѣмъ напрямъ може увіличити успіхомъ и съмъ перевідчай, що бут не откаже своєї інтервенції, бо же знаємо, що першою засадою цѣлого его житія було: Salus reipublicae suprema lex.“

— Зъ Радихова пишуть намъ: На соборчику діканіальному въ Половомъ д. 14 л. вересня ухвалено одноголосно припустити до засновання товариства Позитивна Торговля въ Радиховѣ. Зараз таки выбрано комітетъ зоо: Мышакъ, Дыяковскаго, Давидовича, Проскуринцкого и Сохацкого, котрій має заняться якъ найскорішимъ переведеніемъ заставшою ухвалою. Помимо того, що намъреному дѣлу стоїть богато на перешкодѣ, въ першої лінії недобогатокъ отнюдь поміщенія, есть надія, що та, котрій припиняє за таку гадку, охочути повести дѣло такъ, щоби Радиховщина не потребувала соромитися передъ сътотъ, тымъ бльше, що доси не було тутъ наяву пробъ до заманифестовання, що и тутки живуть Русини.

— Д-ръ мед. Александръ Цюкъ, Русинъ, освѣвъ въ Радиховѣ и розбілавъ всюду въ окрестахъ, а мѣжъ тымъ и до рускихъ священиківъ завѣдомленіе о съвѣтѣ тутъ замішканію въ языцѣ польському. П. Цюкъ зъигнорувавъ языць рускій, не знати, чи добивається ласки у польскихъ пановъ, чи може зарахувавъ всіхъ окінчанихъ Русиновъ до „поліакуючихъ“ и не хотівъ робити собі коштівъ на спорядженіе такихъ завѣдомленій въ рускій языцѣ, коли такожъ письма до латинськихъ двохъ ксьондзівъ виходило піблати по польськимъ! Въ обохъ випадкахъ треба жалувати п. Цюка, бо що-до пановъ, то вѣдь они, якъ то загальнозвестно, занадто влюблени въ чорву бордку одного місцевого жіда хирурга, щоби для него збрвали ѿ сердцемъ и шляхоткою традицію, а що до священиківъ, то и недіадно и неблагородно було ображати и наражати собі за дія двохъ польскихъ — столько рускихъ, тымъ бльше, що оба перші, якъ нежонаті, не маючи польскихъ клопотівъ, тѣшатся знаменитимъ здоровою — отже и лікарі таки дуже не потребують...

(+) Д-ръ Живін, звестній судомъ покараний криветникъ рускої гімназії, редакторъ віденського „Parliamentaer“, згадуючи въ ч. 36 въ 5

Volks-Meetings in Kosow“ такъ чише: „...begann der Ukrainer Romanzuk über den präventiven Rechtsschutz der Bodenultur zu sprechen. Seiner Ausführungen wegen, weil sie den Hass gegen die gebildeten Classen verbreiteten — Nihilismus! — löste der Regierungs-Comissär die Versammlung auf. — Was hatte der Ukrainer Romanzuk unter den Russen in Kosow zu thun? Er ist kein Russe. Er hat sich mit seinen Ausführungen als ein wahrer Ukrainer entpuppt, der alle Actionen des russischen Volkes vernichtet.“ Ся писанина будить у кожного Галичанина лише сміхъ и показує, що д-ръ Живін съ своїмъ протекторомъ Адольфомъ Івановичемъ наївъ якъ клеветникъ не таки вже безпечночий, якъ було здавалося, — комічний собі хлопакъ, та толькі.

— Деканатъ Мушинській перемислови епархії подав просу до ової консисторії, щоби она выстарається для свого клира о таке звіненіе цінній байди на зелінницяхъ державнихъ, яке призначено всімъ урядникамъ державнимъ.

— На фондъ будови „Дому Народного въ Калуші“ зложивъ Вп. о. Прокопій Белій въ Переїздця щедру жертву 50 зп. а. в. Подношу сей даръ до прилюдної вѣдомості, складаємо нашему Вп. патріотови, звітотомъ зъ ової великої щедролюбивості, пайсердечнішу подику. — Яр. Коритовскій въ Калуші.

— Доповнюючій вибори одного члена Рады повѣтової въ Турцѣ въ громадѣ обильскихъ розписаний на день 26 жовтня о. р.

— П. Янович Савчинський, обиватель мѣста Львова, принятый въ члены інітітуту „Народний Домъ“ у Львовѣ.

— Холера въ Угорщинѣ. Въ Будапештѣ зачинає холера сильнійше виїгнутати. Доц проявилася холера лише середъ людей найбѣднішихъ, переважно зъ класами робочої а тепер вже прокидается она и середъ людей заможнішихъ. Дні 21 о. м. уміщено въ баракахъ для холеричнихъ 23 воївыхъ недужникъ. Въ загалѣ забольшаго числа захудавшихъ далеко сильнійше якъ число умираючихъ. Холера проявилася такожъ и въ по-блізкихъ селяхъ коло Будапешту, въ трохъ селахъ пештенського комітату було вже по одному случаю смерти на холеру. Ажъ до дні 21 о. м. було въ Будапештѣ въ загалѣ 138 случаюванихъ захудавшихъ а 43 случаюванихъ смерти на холеру. Въ Радѣ померло дні 21 о. м. 8 обой на холеру. — Въ Дальматахъ такожъ холера не устає. Щѣкальємъ єсть, що тамошні посли до Рады державнихъ не можуть тепер явитися на засідання, доки не отходити въ Тріестѣ сьмь днівъ карантину.

— Добрий вѣсти. С. Вел. цѣсарь дарувавъ зъ приватныхъ фондівъ 200 зп. запомога для погорільцівъ въ Воли високой, пов. жовковського. — Намѣтникъ панъ Залескій въїхавъ оногди до Кракова. — До Лімни приїхавъ дні 18 о. м. кн. Пармы и гр. Барда съ женою, зъ дому княгине Браганца, для оглянення своїхъ добръ, котрій добралися єму въ опадщинѣ по гр. Шамборѣ.

Вѣсти зъ Ап. Львовской.

Въ пропозицію на Вѣттову, дек. калуского, принятъ оо: I) Свічній Іларій зъ Глубокого; II) Чикалюкъ Петро зъ Збори; III) Олеконій Николай зъ Вѣттови.

Презенту на Сиховѣ, дек. щирецкого одержавъ о. Йосифъ Бандира, а о. Іоанъ Навроцкій на Голгоче, дек. підгаєцкого.

Ваєдекій оо: Іоанъ Гегечукъ якъ завѣдатель Турівки, дек. скалатокого; Степанъ Высоцанський якъ завѣдатель Задвіра и Павло Бачинський якъ шарохъ въ Глиннянхъ-Заставі.

Позволеніе до испиту конкурсового одержали оо: Іоанъ Машакъ зъ Бурштина, Антоній Желіховскій зъ Бережницї и Романъ Шепаровичъ зъ Лукавицї.

Бикаріятъ апостольский у Вѣдніи доносять о переміщеннії відоковихъ капеллянъ о. Северина Згарского до Сераєва и о. Іоана Стрійского до Кракова.

Вѣсти зъ Епархії Станиславовской.

Каноничну інституцію на Новоселицю, дек. синатинського одержавъ о. Володимиръ Климовичъ.

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ.

Ф. Омелянъ Вінтоній, учитель при І-гої гімназії у Львовѣ (передъ тымъ въ гімназії Бернардинськї у Львовѣ и короткій часъ въ Самборѣ) ушківкою въ 30 роцівъ житія скоропостижно омертво въ Бужку коло Олеївки у свого любимого брата, Вп. о. Карпа Вінтонія. Покойний отзначався самимъ благороднимъ пріємствами духа и серця, и югъ лавки школи ажъ до конця житія будивъ у кожного, съ кимъ толькі зоткнувся, щиро симпатію и доважанье для себе. Мішанько дитина зъ Калуша — не въ достатку учащавъ до гімназії въ Станиславовѣ, удернувшись въ лекції, а мимо того и кілько разъ отлачено, и попытавъ дозрѣвоги зложивъ ѿтвінченіемъ. Перейшовши на университет, висловавъ на вибіръ філософічний и бувъ однимъ зъ найсильнішихъ и наїздобійшихъ студентівъ підъ професорами кілької філології. И тутъ черезъ весь часъ удернувшись въ лекції. Та праця о хлѣбѣ наощущений за часъ студентськихъ и подконала его вже зъ природы не сильне здоров'я, такъ що добившися уже якого-такого куїнчівъ отлачено, и попытавъ дозрѣвоги зложивъ ѿтвінченіемъ. Перейшовши на университет, висловавъ на вибіръ філософічний и бувъ однимъ зъ найсильнішихъ и наїздобійшихъ студентівъ підъ професорами кілької філології. И тутъ черезъ весь часъ удернувшись въ лекції.

Обнімаючи сю маєтність свою въ 1858 році, застановивъ бть процесъ общару добрскога съ громадою такъ, що рѣшивъ спрѣ по власній добрій волі въ користь громади и поклавъ черезъ то підвалини до благобуту людності въ Польвіцахъ и до сердечнихъ си взаєминъ съ дворомъ.

Яко великий прихильникъ тверезості, релігійності и просвѣтності въ народѣ, дававъ бть намъ и всему тому и раду, и помочь, и добрій прикладъ, а господарностю власною учивъ настъ трудолюбності, щадності и по-

НОВИНКИ.

— Редакторъ „Діла“ Ів. Белій повернувъ вчера въ Чернівець, їздивши туда звідати першу будівельну виставу. Справа здана зъ тієї вистави, котрій відкривавши въ 1877, хоче відкрити въ ІІІ неодно збільшюче. Побочні вистави зъ Буковини и Галичини допущено такожъ зъ іншихъ країнъ корони, деяльності якъ звідати базаровими. Просвѣтній збільшувачъ вистави зъ тієї вистави, що побочні вистави, їздивши зъ звідати першу будівельну виставу, що побочні вистави продажею своїхъ товарамъ, якіхъ збільшували на дуже малій отбута. Галичину, що збільшували на дуже малій отбута, мали навіть на відмінні.

— Інформацій ординаріятъ визиває руске духовенство, щоби оповідно до бажання министерства інформацій ординаріятъ за рецензію зъ відмінною виставою, котрій відкривавши въ 1877, що побочні вистави продажею своїхъ товарамъ, якіхъ збільшували на дуже малій отбута. Галичину, що збільшували на дуже малій отбута, мали навіть на відмінні.

Подяка.

Ми підписані члены и заступники громади села Польвіца складаємо іменемъ всієї людності нашого села голосу а сердечну подику Високоблагородному и Вельможному Пану Октаву Орловскому, властителеви добрь въ Польвіцахъ, за його прихильність и щедроту для Польвіца.

Обнімаючи сю маєтність свою въ 1858 році, застановивъ бть процесъ общару добрскога съ громадою такъ, що рѣшивъ спрѣ по власній добрій волі въ користь громади и поклавъ черезъ то підвалини до благобуту людності въ Польвіцахъ и до сердечнихъ си взаєминъ съ дворомъ.

Яко великий прихильникъ тверезості, релігійності и просвѣтності въ народѣ, дававъ бть намъ и всему тому и раду, и помочь, и добрій прикладъ, а господарностю власною учивъ настъ трудолюбності, щадності и по-

божности, тыхъ наилучшихъ подстать благобыту, въ супокою, и щасливости.

Онъ заснувать и воздвигнуть для насть, на хвалу Божију, власныи концомъ прекрасну церковь и запросить до наилучшии и живописца П. Устиновича, котрый именъ въ вѣтъ оставилъ памятку своего таланту въ самостоятельныхъ и величавыхъ творахъ, якъ "Богъ-Отецъ", "Исусъ Христосъ" и другій, а що вѣдь его проводили вымаловали хорошо иконостасъ и церковь лучшіи майстри нашей земли панове Хомичъ, Тишевичъ и другій.

Высоко благородный Панъ Октавъ Орловскій довершилъ сего дѣла безъ всякой помочи бѣть насть, довершивъ его жертволовно на хвалу Господа Бога, а наимъ на пожитокъ спасена нашихъ душъ, щасливости вѣчной и дочасной.

Онъ наимъ правдивый добродѣй, — такъ нехай же Ему буде честь и слава и вѣчность наша въ роду на рѣдъ, въ вѣку на вѣкъ, поки Польща въ Польщахъ сеніи церкви и христіанскаго рускаго ижру.

Проживай въ благословенію! Божий, о котре молю и молити будемъ Отца небесного, нашъ Добротѣю ласкавый, въ здоровлю Многая Лета!

Польщѣ дня 16 вересня 1886.

Иларій Лотоцкій, парохъ.

Григорій Павликъ, учитель.

Федоръ Спасинській, старшій братъ.

Андрей Бойчука, членъ комитету и господарь.

Ілько Петрушекъ, начальникъ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 200—?

препараты въ гумы и выработы кавчуковы

для потребъ хирургическихъ и нашихъ подобныхъ.

Правдану загально наилучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручаетъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 107—0

Перепродуючиъ даю отповѣдный рабатъ.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 37—7 купує и продає

ВСѢ ОФЕКТЫ И МОНЕТЫ
подъ найпріступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечніи и
5% Листы Гип. преміовани,

котрой послѣ закона въ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и наилучшо постановы въ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фольдовъхъ, пушниновыхъ, кавцій супружескихъ вобоковъхъ, на кавцію и ваді.

можна въ сей Конторѣ получить.
(до вылосованія съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена въ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣкакої провизіи.

Медицинскій мыла

MAX FANTA
Einhofn - Apotheke
R K A G.

Выпробованіи и порученіи лѣкарими.

Фанты мыло нафтолове, противъ червоности лица, носа бургундскаго (Rosaceae Alne), спиртиныхъ лишайъ; цѣна 75 кр.—
Фанты испанитанськое мыло (мыло ртутеве) противъ сифилису и насожитію, штука 25 кр., і птицка 90 кр.—
Фанты мыло гостинце и рецидивиче вымрѣбованіе и скоры силы. Цѣна 1 з.р.—
Мыло въ изнанъ противъ корости, луски, потливыхъ нѣтъ и т. д. 35 кр.—
Мыло изнаново-глицериновое, лекше, для дамъ и дѣтей. 35 кр.—
Мыло карболове, десинѣфікантъ 35 кр.—
Мыло сѣрковое противъ угробъ, веснинокъ и нашкбрныхъ высыпокъ. 35 кр.—
Мыло жвачковое противъ лускъ на головѣ и на подъщѣніи насборка. 35 кр.—
Мыло жвачене на волосы, 35 кр.—
Мыло глицериновое, наилучшое мыло тоалетове 25 кр.—
Мыло бензое на поѣданіе шкбръ 40 кр.—
Мыло вазелиновое цѣна 40 кр. пріятие до щоденного ужину.—
Мыло вазелін-сѣрковое, остоудѣвъ. цѣна 35 кр.—
Мыло камфорное на отмороженіе, поѣданіе рука и т. д., цѣна 35 кр.—
Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкбръ, цѣна 50 кр.

НАИЛУЧШИЙ ПАНЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE HOUBLON

французскій фабрикатъ 27—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подѣбкою осторегася!

Сей панъръ поручаютъ лижъ наилучшо ил. д-ра L. I. Поль, д-ра E. Людвигъ, д-ра E. Лизманъ, профессоры хеміи при вѣденскѣхъ университетахъ а то для его знаменитомъ ликомъ, яко абсолютна чистота и для того, що до него ил. домашнай жадій швидкий здоровъ матерія.

500 ПАНЪРЪ
ФАБРИКА НА ЦИГАРЕТОВЫХЪ
17, градъ Бельзакъ, АРДЕННЬ

Сирота Русинка

шукасъ мѣсяца въ дому священничъ або нашомъ рукомъ дому до занятія въ господарствѣ — посѣдае зручнѣсть въ шатю — або до удаливання дѣтімъ початъ 1755 ковъ науки. 1—3

Близша вѣдомость въ Редакціи "Дѣла".

ДЫМЪ,

понѣть Ив. Тургеневъ. Цѣна 1 з.р. 50 кр., съ пересыпкою 1 з.р. 70 кр.

Дѣтати можна въ администраціи "Дѣла" або въ книгарни Ставроопіїскай.

Молода дѣвчина

Русинка

пошукує мѣсяца въ дому священничъ або въ нашомъ домѣ рускомъ, де могла бы занятися господаркою въ тымъ подобномъ.

Адресу подать Редакціи "Дѣла". 1754 1—3

Учителька

котра бы удаливала науки двомъ дѣвчата на селѣ, може аголо-
ситво до о. І. Терешкевича
въ Любши, п. Журавно.

1756 1—3

Укоинчена семинаристка

Русинка, удѣляюча всѣхъ пред-
метовъ школиныхъ и языковъ;

рускаго, польскаго, нѣмецкаго и французскаго; основной гры на фортецій — граючи сама хорошо

— учитъ такожъ роботъ жіночъ

и занимается веденьемъ дѣтей,

прияла бы заразъ мѣсяце въ

домѣ священничъ або нашомъ

рукомъ дому до науки дѣтей.

Близша вѣдомость подъ ад-
ресою: К. К. въ редакціи "Дѣла".

1761 3—8

I. И С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. чорного терна, подвойно широкого зр.	4
10 " кашмир у всіхъ барвахъ подв. шир.	4
10 " драйтрапъ, тажкій	2 80
10 " калмукъ, наилучший взорецъ	3
10 " бархантъ, наилучший взорецъ	3 60
10 " матерія на шляфроки въ кратки	2 50
3 1/4 " матерія на зим. одѣжь мужеску, модній	3 75
3 1/4 " матерія на плащъ бѣть дощу	5
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть	3 50
1 заслона съ джуты турец. взоръ комплекти	2 30
1 гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣза	3 50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	4 50
1 стебловане одѣло до спана, тажкій	3
1 простирало 2 м. довгіе	1 50
1 сѣнникъ 2 м. довгій	— 90
3 обрусы, липній, бѣлій, червоній, жовтій 10/4 "	2
6 серветъ липній 4/4	1 20
6 ручниковъ липній 1а зр. 1·80 — Па	1 20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лікт.)	4 20
1 " шифону 30 вѣд. ліктовъ	5 50
1 " веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5 80
1 " канатасу 30 вѣд. лікт.	5 20
1 " градло дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7·50 — Па	5 50
1 " оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	4 50
1 " моравскій бархантъ синій черв. бруни.	6
3 дамскій сорочки зъ шифону богато вишивани	2 50
6 дамскіхъ сорочекъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	3 25
3 іючій корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па	1 80
3 спідницѣ фільц. богато обшиваний, червоній сивій, дрань	3
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1 60
6 зимов. папчохъ, чиненыхъ, всякої барви	1 50
1 дамскій жакетъ зъ вовни овечко въ всіхъ барвахъ модній	2
1 спідница чинена всякої барви съ бордірами	1 50
1 клятавска сорочка муж. бѣла барвна 1а зр. 1·80 — Па	1 20
6 ковиѣрківъ стоячихъ и выкладанихъ зр. 1 З пары машетовъ	1 1
3 оксфор. сорочки для роботниківъ 1а зр. 2 — Па	1 40
3 пары калесонівъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2·50 — Па	1 80
6 зимовихъ скарпітокъ рознобарвныхъ	1 10
1 англійск. пледъ до подорожи 3·5 м. довгі.	4 50
1·6 м. шир.	4 50
3 модній краватки атласові широкій вузкій 1а 75 кр. 1а 1 50	1 50

Цѣнники и взорецъ даромъ и франко.
Недогодне пріймаєся назадъ зовсімъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниківъ и другихъ вѣродостойныхъ осбѣ на выражие жаданье и безъ послѣплаты. 1730 5—20

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли, нагородженій 19 медалями на выставахъ краевихъ и междинародныхъ, можна добрать въ власныхъ складахъ: Краковъ 23; Львовъ, ул. Галицка 8; Переяславъ, ул. Франціаківська, якъ такожъ у всіхъ торговляхъ коріннихъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко.

Аналитичний проф. Б. Гофромъ Гигієніческий Медовникъ находитъ Л. Чиньского єще дуже смачна и скріплююча поживою и пивнимъ средствомъ до усуння недугу органів трахеї, якъ: зандр, темперди, длонепсії, надорв крові, нежить жолудя и кишокъ, згага, заутуб, обтінаніе, несмакъ; побуждує appetitъ, поправляє вигладаніе и причилює много діутів.

Медовникъ гигієніческий поручають найзаманітій спеціалістамъ, якъ лічебній свойства підтверджують лікарі, соки же подають посіда властивості фабрики медовниківъ Л. Чиньского въ Ярославли и рознослячи въ всіхъ торговляхъ коріннихъ и антикахъ. Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для осбѣ, що ведуть сидице жити; для осбѣ доткненихъ недугами повсташими въ лімінного трахеї, и для рекомендованій.

Обширна брушира, подаюча ради и показану до стереження бѣть недугу повсташому въ лімінного трахеї, написана докторомъ спеціалістомъ виїшла на кладов